

PONTAŁ (14) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó; a pochylone.

pl N pontąły (4). ◇ *G* pontął(o)w (9). ◇ *A* pontąły (1). ◇ [*I* pontąłmi.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w.

Drobna ozdoba (najczęściej z metali i kamieni szlachetnych) w kształcie rozetki, listka, esa, naszywana na odzieży; bulla Cn [pontalus Łac śr] (14) : Feretow Franczuſkich 108 Miedzi niemi pontalow okrąglicz podługowatich ieſt 106. na ſaczie Teleti brunatnei wzorziſtei WyprKr 39; Pontalow podługowatich w kloczki ſtakimze ſmalczem ieſt par 146 WyprKr 64v, 25v, 26, 28v, 40, 61v; By też wioſkę ząſtáwić/ mieć ſ Pontáłow tkanki/ Chcą mieć tákie rękawy iuż wſzytki Sláchćianki. BielSat Dv [idem BielRozm], Dv marg; A ſnadź iuż drudzy nie tylko ná głowie ále y ná nogach ty pontąły á ty ferety ſobie przypráwuia. RejZwierc 57v, 57v, Bbbv; BielRozm 25 [2 r.]; [GroicTyt 5v].

[W połączeniu szeregowym: ſpraw ſobie Pontąły/ Mányle/ Iunkiery/ boć iuż dziś ták noſzą PoſtępekPrCzart 70.]

W charakterystycznych połączeniach: pontáł okrągły podługowaty (= owalny), podługowaty w klocki, ze ſmalcem [= z emalią] (2).

Cf **PONT**

DDJ